

Sygn. akt II Ka 602/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 października 2022 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Agata Kowalska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Agnieszka Walerczak

przy udziale Prokuratora Artura Oleszka

po rozpoznaniu w dniu 26 października 2022 r.

sprawy **A. S.**

oskarżonego z art. 278 § 1 kk

na skutek apelacji, wniesionych przez prokuratora i pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego

od wyroku Sądu Rejonowego w Łukowie

z dnia 26 maja 2022 r. sygn. akt II K 119/21

I. uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Łukowie do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 602/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Łukowie z dnia 26 maja 2022 r. sygn. akt II K 119/21

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
Lp.	Zarzut	
	<p>Z apelacji Prokuratora:</p> <p>- obraza przepisów postępowania, a mianowicie art. 4,7, art. 366 § 1 kpk mająca wpływ na treść orzeczenia przez uwzględnienie wbrew dyspozycji art. 4 kpk jedynie okoliczności przemawiających na korzyść oskarżonego, przy jednoczesnej ocenie zebranego materiału dowodowego, wbrew dyspozycji art. 7 kpk, w sposób wybiórczy, sprzeczny z zasadami prawidłowego rozumowania, wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego, a wyrażające się w dowolnym przyjęciu, opartym na wyjaśnieniach oskarżonego, iż nie dokonał kradzieży rejestratora na szkodę swojego ojca, w sytuacji gdy z ustaleń dokonanych w sprawie, opartych o zeznania bezpośrednich świadków zdarzenia K. S. i C. S., powiązanych z pozostałymi świadkami ze słyszenia przesłuchanymi w sprawie, które Sąd I instancji w sposób dowolny krytycznie ocenił, jednoznacznie wynika, że oskarżony A. S. w dniu zdarzenia będąc wzburzoną z powodu awantury ze swoim ojcem K. S. oraz mając świadomość, iż przebieg awantury został zarejestrowany przez kamery monitoringu, wyrwał skrzynkę monitoringu, która znajdowała się w pomieszczeniu zajmowanym przez K. S., a następnie zabrał ją w celu przywłaszczenia</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

pozostawiając na miejscu mysz do obsługi monitoringu, co miało wpływ na treść orzeczenia skutkując niezasadnym uniewinnieniem oskarżonego od występku z art. 278 § 1 kk.

Z apelacji pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego:

- naruszenie przepisów postępowania mające wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 7 kpk w zw. z art. 410 kpk poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę materiału dowodowego oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, polegającą na uznaniu za niewiarygodne w całości zeznań świadków C. S., K. S. i J. J. w sytuacji gdy ich zeznania są spójne, konsekwentne i układają się w logiczną całość, a dostrzeżone przez Sąd w zeznaniach świadka C. S. mankamenty w postaci nieoperowania fachową terminologią informatyczną, nie są na tyle doniosłe by mogły stanowić o braku wiarygodności świadka, mając chociażby na uwadze zaawansowany wiek świadka;

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mogący mieć wpływ na jego treść, a polegający na nieuzasadnionym przyjęciu, że oskarżony A. S. nie dokonał zaboru w celu przywłaszczenia rejestratora cyfrowego na szkodę K. S. z pomieszczeń przez niego zajmowanych, w sytuacji gdy zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, a w szczególności zeznania świadków C. S. i K. S., w sposób niebudzący wątpliwości potwierdzają zasadność stawianego A. S. zarzutu kradzieży.

<p>Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>	
<p>Mając na uwadze, że zarzuty podniesione w obu złożonych apelacjach są tożsame, Sąd odwoławczy odniesie do nich łącznie, także w odniesieniu do zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych, który został przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego sformułowany jako zarzut skutkowy, wtórny wobec obrazy przepisów postępowania, przy wykorzystaniu tej samej argumentacji na jego poparcie.</p> <p>Sąd drugiej instancji w toku kontroli odwoławczej stwierdził, iż zaskarżone orzeczenie zapadło z obrażą przepisów postępowania, na które powołują się skarżący prokurator i pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego, tj. art. 4 kpk, art. 7 kpk i art. 410 kpk. Uchybienie to było na tyle istotne, że miało wpływ na treść zapadłego rozstrzygnięcia i tym samym nakazywało Sądowi Okręgowemu wyeliminowanie orzeczenia z obrotu prawnego. Analizując treść uzasadnienia wywiedzionych apelacji nie sposób nie zgodzić się z zawartymi tam twierdzeniami, iż Sąd pierwszej instancji przeprowadził postępowanie dowodowe nie tylko dość pobieżnie, ale także nierzetelnie i z przekroczeniem granic swobodnej oceny dowodów. Ponadto, ze wszystkich okoliczności sprawy wyodrębnił i wziął pod uwagę wyłącznie te, które przemawiają w tym zakresie na korzyść oskarżonego. Konsekwencją naruszenia wskazanych przepisów są poczynione przez Sąd pierwszej instancji ustalenia faktyczne</p>	

obarczone tzw. „błędem dowolności. Tok rozumowania Sądu Rejonowego przedstawiony w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku jest obarczony znacznymi lukami, które wynikają bezpośrednio z braku uwzględnienia całokształtu istotnych dla ustalenia sprawstwa A. S. w zakresie czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia.

Podkreślić należy, że Sąd I instancji nie kwestionował zaistnienia zdarzenia, którego przebieg opisywali przesłuchani w sprawie świadkowie, w trakcie którego doszło do awantury pomiędzy K. S. a jego synem A. S., podczas której ten ostatni zaatakował swojego ojca i dokonał uszkodzenia należącego do niego mienia. Błędnie natomiast Sąd ten ocenił, że były to okoliczności „okłózdarzeniowe”, niemające dla sprawy istotnego znaczenia, w sytuacji, gdy kradzież przez A. S. urządzenia do monitoringu z pomieszczenia stanowiącego własność K. S. była jednym z elementów tego właśnie zajścia.

Chociaż świadkowie faktycznie skupili się w swojej relacji na pobiciu pokrzywdzonego i zniszczeniu szyb w jego samochodzie, to nie można pominąć tego, że K. S. spontanicznie opisując przebieg wydarzeń z tego dnia, był stanowczy co do zaboru urządzenia do monitoringu. Taką informację przekazał też innym osobom. Zaznaczył przy tym, że bezpośrednim świadkiem kradzieży była jego matka C. S.. Ta, składając zeznania opisała zachowanie swojego wnuka, wprost wskazując, że wyrwał skrzynkę do monitoringu z kablami i zabrał do siebie na górę. Świadkowie w toku całego postępowania, także przed Sądem byli konsekwentni co

do faktu kradzieży. Nierozumiałym jest zatem stwierdzenie Sądu Rejonowego, jakoby zeznania C. S. nie znalazły potwierdzenia w żadnym innym dowodzie. Chociaż K. S. nie widział momentu kradzieży, to przecież po przyjsciu do swojego pomieszczenia zauważył brak tego urządzenia. Zaistniało to bezpośrednio po awanturze z udziałem jego syna, który miał motyw aby je zabrać, gdyż przebieg zdarzenia, w trakcie którego był agresorem, został nagrany.

Dokonując oceny zeznań C. S. należy mieć na względzie jej wiek, który wpływa nie tylko na procesy pamięciowe, ale także powoduje, że terminologia i nazewnictwo urządzeń technicznych może nie być jej znane. Należy uwzględnić natomiast, że opisała ona jednak w swojej relacji skradziony przedmiot w sposób dość jednoznaczny. Fakt, że C. S. w konflikcie rodzinnym opowiada się po stronie swojego syna nie dyskredytuje jej zeznań. Należy je jedynie ocenić w sposób właściwy, w konfrontacji z innymi dowodami, zasadami doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania. Sąd Rejonowy nie rozważył także czy K. S. mógł mieć powód, aby pomawiać swojego syna o przedmiotową kradzież. W kontekście powyższego nadmienić należy, że relacjonując przebieg zdarzenia z dnia 24 maja 2020r. stwierdził, że utracił w jego trakcie również aparat słuchowy o wartości 2000 złotych, a zatem przewyższającej wartość urządzenia monitorującego, przyznał jednak szczerze, że nie wie czy został skradziony przez syna i nie wyklucza, że go zgubił. Świadczy to o szczerości jego relacji i

<p>obiektywnej ocenie wydarzeń, które miały miejsce w tym dniu.</p> <p>Wątpliwości budzi także zakwestionowanie przez Sąd Rejonowy prawdziwości zeznań świadków K. S. i C. S. z powodu omyłki w podawanej przez nich dacie zdarzenia, w sytuacji gdy Sąd I instancji ustalił, że zdarzenie to faktycznie miało miejsce. Żaden dowód nie wskazuje natomiast, aby kradzież urzędu monitorującego miała nastąpić w innym dniu i odmiennych okolicznościach.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Łukowie.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Z uwagi na zasadność zarzutów podniesionych w apelacjach Prokuratora i pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego, uzasadniony był wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Łukowie – z uwagi na zakaz określony w art. 454 kpk.</p>		

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>1.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	

5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zwiąźle o powodach utrzymania w mocy	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwiąźle o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwiąźle o powodach uchylenia	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiąźle o powodach uchylenia	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania # art. 437 § 2 k.p.k.

Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
Zgodnie z regułą ne peuis z art. 454 § 1 kpk, sąd odwoławczy nie może skazać oskarżonego, który został uniewinniony w pierwszej instancji lub co do którego w pierwszej instancji umorzono postępowanie.		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
Procedując po raz kolejny, Sąd I instancji przeprowadzi postępowanie w sposób pozbawiony wyżej opisanych uchybień, dogłębnie analizując kwestie wskazane przez Sąd Odwoławczy. Następnie dokona wszechstronnej, wnikliwej, wieloaspektowej i konfrontacyjnej analizy wszystkich dowodów zgromadzonych w sprawie, wystrzegając się przy tym generalizującej oceny dowodów, wyprowadzając wnioski zgodne z treścią art. 4 kpk, art. 7 kpk i art. 410 kpk,		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

P unkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności

7. PODPIS